

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. októbra 2008, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **Z. O.**, pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. apríla 2008, sp. zn. 3 To 77/2008, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **Z. O.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, zo dňa 13. februára 2008, sp. zn. 4 T 135/207, bol obvinený **Z. O.** uznaný vinným zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 16. mája 2007 v čase o 22.25 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. VAZ 2105, ev. č. D., v obci D. M., okres B. B., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ, pričom bolo zistené, že motorové vozidlo viedol napriek tomu, že rozhodnutím ODI OR PZ D., zo dňa 20. apríla 2007, č. ORP-79/DI-S-DT-2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. apríla 2007, mu bol okrem iného uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 mesiacov.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím 38 ods. 2, 4 Tr. zák. a § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, pričom výkon tohto trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na určenú skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Zároveň bol obvinenému podľa § 61. ods. 2 Tr. zák. súdom uložený trest zákazu činnosti viesť akýkoľvek druh motorového vozidla v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote určenej v ustanovení § 309 ods. 1 Tr. por. obvinený Z. O. odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že motorové vozidlo kontrolované hliadkou Policajného zboru nevedol v kritickom čase on, ale J. O.. Ďalej v odvolaní poukázal na to, že uvedené motorové vozidlo odcudzil J. O. svojmu švagrovi D. B. v D.. K odvolaniu zároveň priložil čestné prehlásenie J. O., v ktorom tento priznal, že v osudný večer viedol motorové vozidlo VAZ 2105, ev. č. D.. Ako ďalšiu skutočnosť podporujúcu jeho odvolanie obvinený uviedol čestné prehlásenie D. B. - družky J. O., pred ktorou sa mal tento taktiež zmieniť v tom zmysle, že predmetné vozidlo k inkriminovanom čase viedol on.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní rovnako ako prvostupňový súd prihliadol predovšetkým na svedecké výpovede príslušníkov hliadky Policajného zboru A. M. a M. F., ktorí v predmetný večer kontrolovali vozidlo vedené Z. O. a vykonali kontrolu jeho totožnosti a taktiež vzal do úvahy aj ich vzájomné konfrontácie s obvineným. Na druhej strane krajský súd s poukazom na vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu, neuveril čestným prehláseniam, ktoré ako prílohu odvolania predložil obžalovaný. Krajský súd na základe odvolania podaného obžalovaným preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený na Okresný súd Banská Bystrica 25. augusta 2008 dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. V jeho odôvodnení obvinený uviedol ako dovolacie dôvody porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom (ktoré však bližšie nekonkretizoval) a ďalej to, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Ďalej obvinený poukázal na to, že súdy v priebehu celého konania ignorovali ním predkladané dôkazy svedčiace o jeho nevine, ako napríklad čestné prehlásenia J. O. a D. B.. Taktiež bol zamietnutý návrh obvineného na ich predvolanie za účelom podania svedeckej výpovede. Dovolateľ vyslovil požiadavku, aby boli za účelom úplného objasnenia celej veci vypočutí ním navrhovaní svedkovia a aby bol podrobený grafologickému skúmaniu podpis správy objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa

16. mája 2007, o ktorom obvinený tvrdí, že nie je jeho ale J. O.. Svoju vinu obvinený Z. O. aj podanom dovolaní naďalej poprel a zotrval na svojej obhajobe, že 16. mája 2007 na mieste činu nebol, a predmetné motorové vozidlo neriadil on, ale J. O..

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. apríla 2008, sp. zn. 3 To 77/2008, bol porušený zákon, aby toto rozhodnutie zrušil a následne krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c, písm. g/ Tr. por.

Z obsahu dovolania vyplýva, že obvinený Z. O. v podstate napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa, čo však nie je zákonný dovolací dôvod, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť totiž dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred

súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže dovolací súd len v obmedzenom rozsahu len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatníím tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Dovolací súd je preto viazaný zisteným skutkového stavu veci ako ho zistil a ustálil okresný súd a s ktorého závermi sa v danom prípade stotožnil aj krajský súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený Z. O. spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku prvostupňového súdu.

Nie je možné sa stotožniť s názorom obvineného, že bolo porušené jeho právo na obhajobu zásadným spôsobom. Počas celého súdneho konania sa obvinený mohol vyjadrovať ku všetkým skutočnostiam ktoré sa mu kládli za vinu a plne užívať svojich procesných práv zaručených mu Trestným poriadkom. Pritom treba konštatovať, že obvinený v podanom dovolaní ani konkrétne neuviedol v čom bolo porušené jeho právo na obhajobu a akým spôsobom.

Dovolací súd taktiež zistil, že v predmetnom konaní boli vykonané všetky dôkazy zákonným spôsobom podľa § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. Samotnú skutočnosť, že krajský súd, ako súd odvolací si v celom rozsahu osvojil skutkové a právne závery prvostupňového súdu a nepovažoval za potrebné vykonať vo veci ďalšie dokazovanie navrhované obvineným, nemožno považovať za dovolací dôvod v znení ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Na základe vyššie uvedených okolností možno teda konštatovať, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. v danom prípade nie sú dané a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Z. O. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 29. októbra 2008

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová